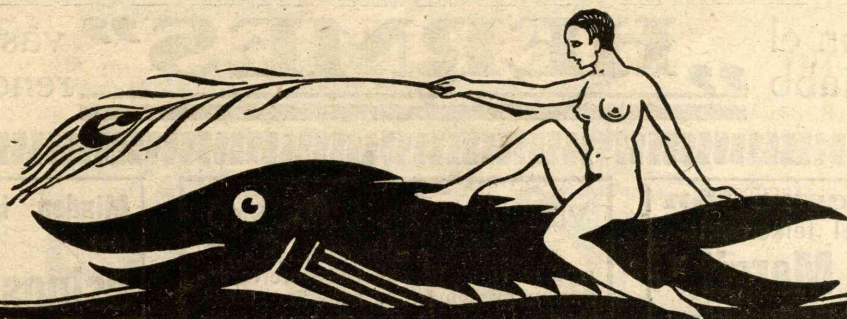

KÁVIÁR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMÁIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

E heti számunk főbb
tartalma:

**Lore, egy berlini kis-
lány története**

Regény

**A terhesség hygié-
nája**

Írta: Dr. Abel

Pemete ur násza

Novella, írta: Anci

Körbe-vessző

Novella, írta: Fedor Essée

**A prostitúció
története**

Angolország. Írta: Bán-dor

Rege Nápolyból

Novella, írta: Gáldoni Jenő

**Egy világfi emlék-
irataiból**

Novella, írta: B r.

**Szexuális tanács-
adó**

Fotó „Káviár” Timișoara

Ne utazzon el
a legujabb

„HERMES” vasuti menet-
rendkönyv nélkül

Ha Budapestre jön
ne mulassza el felkeresni

Vágonyi Margit ⁴⁴

urleány kozmetikáját. Massziroz
és manikűröz. Hivatkozzon erre
a lapra.

Budapest, Dohány u. 90. I. e. 1.
főlépcsőház mellett

Kezdő hölgy nagyszerűen
manikűröz ^[47]

Budapest, VI. Podmaniczky u. 5
félemelet 6, lépcsőházban.
Nem tévesztendő össze a földszinti ma-
nikürszalonnal.

Nyugati pályaudvartól két percre!
Látogatásnál hivatkozzon erre a lapra!

Mint három széplány

ugy sorakozik egymás mellé a Kató soro-
zat három pompás könyve. Egy fiatal
lánynak mozgalmas élete három különálló
gyönyörű kötésű könyvben, négy darab
fényképillusztrációval. Bán-dornak legjobb
regénye, ára a három kötetnek belföldön
utánvét mellett 300 lei, külföldön 450 lei.
(Magyarország és Franciaországba után-
véttel nem küldhető).

Kérje mindenütt
lapunkat!

^[47] **Fiatal urileány**

ügyesen massziroz és manikűröz
reggel 8-tól este 8-ig

Budapest, Hegedüs Sándor u. 16
fszint 1. főlépcsőház

PODRÁTZY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

**Elsőrangú román,
magyar és francia
ételek**

VIZSGÁZOTT FÜRDŐSNŐ

masszirozó szalonja (44)
modern villanygépekkel felszerelve, hi-
genikus gyögmasszás, pedikűr és fürdő.
Külön kéz-masszirozás. Ha
tehát Pestre utazik, okvetlen keresse
fel **Wécseyné** masszirozó sza-
lonját. Garai u. 23. sz. I. em. Lépcsőház
a Keleti pályaudvarnál
Nyitva ünnepnapokon is egész nap!

Ha Pestre jön ⁴²

okvetlen keresse fel saját
szalonjában manikűröző hölgyet

Budapest, Vadász u. 13. I. e. 20
(lépcsőházban)

Uriasszony
lakásán

fogyó és gyögmasszást végez,
manikűröz, pedikűröz.

Budapest, VII. Wesselényi u.
22. sz. I. em. 23. Lépcsőház (42)

MAJTHÉNYI KÁROLY vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-
kályhajavitást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Angol hölgy szigoruan
massziroz! ^[42]

Rendel d. e. 10 — este 8-ig

Budapest, Belváros, Régi posta-ucca 13. sz. I. em. 1. főlépcsőház

Őszi ujdonságok
Női filc- és bársonykalapok minden színben és
minőségben meglepő olcsó árak mellett.

Férfi kalapok nagy választékban:

Tuvicsák kalapszalón
TIMIȘOARA, Gyárvaros, Fő ucca, 25. szám
Mercur mellett

ELITE

KÁVÉHÁZ ÉS ÉTTEREM

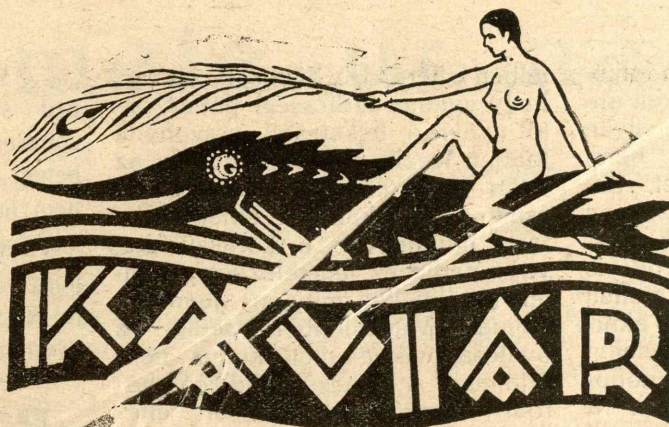
Kitünő italok. Naponta frissen csapolt
temesvári sör. Menü-rendszer. Kis me-
nű 40 lei, nagy menű 60 lei. Szives
pártfogást kér Blau Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárvaros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

Magyarországi előfizetőink kér-
jenek póstabefizetési lapot.
(Válaszportóra bélyeg melléke-
lendő.)

Főszerkesztő:

DINIEȘ ȘERESCU
MAYEȘ ARPĂD

Megjelenik minden héten, kedden

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

A terhesség higiéniája

— Irta: Dr. ABEL —

Mint mindenütt az egészségápolásban, úgy a terhesség higiéniájában is a tisztaság törvénye az első. Éppen azért nem helyes az az általánosan elterjedt nézet, hogy állapotuk második felében levő asszonyoknak nem szabad fürdőzniük. Tisztítófürdők, úgy teljes, mint fél- és ülőfürdők indifferens hőfokkal, tehát sem nagyon forró, sem nagyon hideg, nemcsak szabad, hanem az egész terhességi idő alatt annak végéig, minden gondolkodás nélkül használni is kell. Csak a mélyreható, izgató fürdőprocedurák maradjanak el, hacsak szakorvosi vélemény meg nem engedi, vagy el nem rendeli.

A bőrápolás mellett a terhes nő ruházatára is nagy figyelemmel kell lenni. Fontos, hogy a testet egyformán, de ne túlságosan melegen tartsa, A csipők és a test sok, nehéz szoknyával való megterhelése elkerülendő, éppen úgy minden szorító szalag, öv és hasonlók. Harisnyakötők, melyek a terhes asszonyoknál amugy is fennálló viszértágulásra való hajlamot csak elősegítik, harisnyatartókkal pótlandók. A fűző ellen orvosi oldalról már annyit írtak és beszéltek, hogy többet már nem is lehet. Azoknak, akik nehezen okulnak és teljesen rabjai a divatörületnek, mit sem törődve azzal, hogy úgy a maguk, mint a leendő gyermekük egészségét veszélyeztetik, mindig újabb és újabb intéseket adni hálátlan és céltalan

fáradozás. Jól álló és vállszalagokkal ellátott mellénykék és olyan dolgok viselése, melyekre az alsó fehérmeműt megerősíteni lehet, nagyon ajánlatos. Éppen így a terhesség második felében egy testhez álló haskötő viselése is, mely az erősebbé és nehezebbé való alsótestnek szilárd tartást és támaszt nyújt és így alkalmas a később bekövetkező csunya és kellemetlenségekkel járó lógóhas elkerülésére.

Mint a terhes nő bőrápolása fürdők által, úgy az izomápolás rendszeres testmozgással és izomgyakorlatokkal is csak ajánlható. Azok az asszonyok, akiknek naponta amugy is elegendő, talán még sok mozgásuk is megvan, akár a háztartásban, akár pedig foglalkozásuk révén, szabad idejüket szenteljék a pihenésnek. Általánosságban azonban az asszonyok ebben az állapotban a kényelemre és pihenésre hajlanak, ami érthető is és ott, ahol a rendszeres terhességi folyamat bizonyos zavarai vannak jelen, vagy félni lehet tőlük, ez a pihenési szükséglet minden további nélkül megengedhető. Ahol azonban nem merülnek fel fontosabb okok különösebb kíméletre, sokkal tanácsosabb, ha az asszony egészen a „nehéz óra” bekövetkeztéig a háztartásban való tevékenység, naponkénti séta és hasonlók által gondoskodik izmainak gyakorlásáról, mert az izomgyakorlat izom-

erőt teremt és minél erősebb az összizomzat, annál erősebben fejlődik ki az anyaméhizomzat is, melynek energiája és kitartása nagy szerepet játszik a szülés gyors és szerencsés lefolyásánál. De tekintettel a gyomor és bél-működés kielégítő karbantartására is, ami a terhesség alatt olyan könnyen zavarokat okozhat, a bőséges testmozgás a házban és a szabadban, a legutolsó pillanatig, nagyon tanácsos.

De nemcsak a testnek, hanem a terhes asszony lelki és szellemi életének gondos ápolására is figyelemmel kell lenni, először azért, mert ezeknek befolyásolása, különösen lelki megrázkódások, félelmek és gondok, harag és más izgalmak károsan hatnak a testi életre, másodszor pedig, mert az anyai és jövődő gyermekéletnek közössége folytán utóbbi mindenkiben részt vesz, ami az anyának árt vagy használ. Talán több volt mint babona, mikor az okos és szépségkedvelő görögök különös súlyt helyeztek arra, hogy a lebetegedéshez közeledő anyákat a lehetőség szerint a szemnek és kedélynek jóttevő környezetben tartsák és a csunya benyomásoktól megóvják.

Ha azokról a gyöngéd szálakról, melyek a testit és szellemit összekötik kevés bizonyosat is tudunk mondani, mert szemünk észrevenni és ujjaink kilapogatni nem tudják, mégis alapos megfigyelés-

nél és következetes gondolkodásnál elegendő okot találunk annak feltételezésére, hogy az ilyen változási vonatkozásoknál nemcsak a testi és szellemi élet, hanem az anya testi és szellemi élete és a testében képződő gyermek teljes kifejlődése között is szoros összefüggés van. Emellett azonban semmiesetre sem akarom a túlzott, babonás nézeteket igazolni, melyek a nagy, különösen a női közönség körében a „terhes asszony megcsodálásáról” uralkodnak. Különösen el van terjedve az a hit, hogyha egy terhes asszony egy neki ellenszenves és visszariasztó vagy felizgaló tárgy, vagy esemény véletlen megpillantásakor megijed, akkor az anyatestben hordott gyermekre ez olyan hatással van, hogy hasonló csunya változások jöhetnek létre a testén. Ezen a módon a veleszületett tüzjegyeket a tűz, vagy ömlővér látása következtében beállott ijedség következményének akarják tulajdonítani, a torzulásokat egy egről való megijedésnek, vagy pedig egy súlyosan sérült, vagy összevagdossott személy megpillantásának. A tudomány az ilyen nézeteket kereken elutasítja és joggal. De ha az ilyen, mondhatjuk passzív hatásávitel az anyáról a gyermekre szigorú kritika előtt nem is állhat meg, ezzel még nincsen véglegesen eldöntve az anya pszichikai előnyeinek behatási lehetősége a még meg sem született gyermek testi és később szellemi és lelki fejlődésére. Bizonyítják ezt elegendően a gyakran egészen feltűnő, naponként megfigyelhető hasonlatosságok a nemzők és nemzettek között, vonatkozással a jellemre, szellemi képességekre és hajlamokra. Hogyan lehetne még kétséges ilyen tények mellett, hogy a hangulatok és szellemi-teszt benyomások a fiatal anyánál bizonyos befolyással lehetnek az ölükben élő gyermekre és hogy a terhes nő kerüljön minden izgalmat, bánatot, lehetőség szerint, ellenben vidám és szép gondolatokkal szép benyomásokat és képeket keressen fel, ha gyermekének minél több jó tulajdonságot akar adni a jövőre.

Egy fontos, idevágó kérdést kell még idéznünk messzeható fontossága végett. Szabad-e a nemi érintkezést a megállapított terhes ség után is folytatni?

Az orvosok véleménye e tekint-

etben eltérő. De biztosan áll az, hogy gyenge terhességi panaszoktól gyakran felkeresett asszonyok jobban teszik, ha lemondanak az intim érintkezésről, vagy pedig csak a legritkábban élnek vele. Ahol hajlam van a koraszülésre, vagy pedig ez feltételezhető, szintén kerülni kell minden nemi izgalmat. Máskülönb pedig az óvatosan végrehajtott koitus nem ártalmas. A terhesség utolsó három hónapjában, teljesen eltekintve a fentebb említettektől, minden nemi érintkezés elhagyandó, mert fennáll az a veszedelem, hogy ezzel nagyon könnyen betegséget okozó csírák kerülnek a belső részekbe, melyek aztán a szülés és gyermekágy folyamán akut fertőzésekhez (gyermekágyi láz) vezethetnek. Hasonló okból kerülendő az utolsó hónapokban a szülésznők minden belső vizsgálata, vagy pedig csak az elkerülhetetlenül szükségesekre korlátozandó, de akkor is csak az orvosokra előírt elővigyázatossági szabályok — a kezek gondos tisztítása és fertőtlenítése — mellett.

Szép volna, ha minden asszony ezen szabályok szerint élhetne. Milyen kevésnek jut azonban osztályrészül ilyen terhesség, gond és bánat nélkül. Itt csak azt lehet mondani: Állam segíts! Ha gyermekeket akarsz, akkor könnyítsd meg az asszonyoknak a szülést!

Középkori novella.

Poggio: Egy emberről, aki bocsánatot kért beteg feleségétől.

Egy férfi vigasztalta halálos beteg feleségét és emlékeztette őt arra, hogy mindig jó férjnek mutatkozott és bocsánatát kérte arra az esetre, ha valaha is rosszat követett el ellene. Rámutatott továbbá arra is, hogy a többi házassági kötelezettségek mellett az együttélést sem hanyagolta el, kivéve azokat az időket, mikor az asszony beteg volt és nem akarta kifárasztani. Ekkor a beteg asszony minden erejét összeszedve így kiáltott:

Martin J.

Férfi és nő fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.

Timișoara. IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

— Valóban, ezt nem fogom neked sohasem megbocsájtani. Mert sohasem voltam olyan gyenge és beteg, hogy kényelmesen a hátamra nem tudtam volna feküdni.

Viselkedjenek tehát úgy a férfiak, hogy ilyesmiért ne kelljen bocsánatot kérni a feleségüktől, mert könnyen visszautasíthatnak — és joggal.

Párizsi Hírlap. Az utódállamok magyar ujságolvasói előtt bizonyára ismeretlen még a Párizsban magyar nyelven megjelenő **Párizsi Hírlap**, mely ma már II-ik évfolyamában van és a külföldi magyar hírlapirodalomban számottevő helyet foglal el. A gondosan szerkesztett és külsőleg is szép kiállítású hetilap gyors népszerűséget ért el a párizsi magyarok körében, de külföldön is érdeklődésre tarthat számot, mert sokoldalú tartalmánál fogva valóban hézagot pótol. A **Párizsi Hírlap** kiadóhivatala bárkinek küld mutatványszámot ha azt egy lev. lapon kéri. Kiadóhivatal címe: Páris, VI. e. 33 rue Mazarine.

A kis ártatlan

— Kedves kisasszony. Önnek nagyon jó bizonyítványai vannak előző főnökeitől. Azonnal ki is fogom próbálni...

— Jaj Istenkém, ha tudtam volna, tiszta... fehérneműt vettem volna!

Fiatal urhölgyek

szigorú masszázst adnak.

Budapest, Röck Szilárd u. 2.

félem. Pedikűr szalon

Pemete ur násza

Pemete, a sarki fűszeres rossz kedvűen álldogált a boltajtóban. Felesége évekkal ezelőtt elhalt s ő erősen érezte egy asszony hiányát. Vértelmes, kövér férfi volt, megszokta, hogy a napi lekötött munkában meg-sűrűsödött vérét minden este hozzá-bujva asszonyához a meleg dunna alatt, derekasan lecsillapítsa.

Mostanában kedvére való házve-zelődője se akadt, a hetenkinti kény-szerű kiruccanás a szerelem berkei-be ugyancsak nem felelt meg egy-szerű vágyainak. Tul raffinált volt a hölgy s ő mindenben a házi kosztot szerette.

Ugyanezért az ebéd se ízlett neki a vendéglőben.

Lelki szemei előtt egy gömbölyű, tapasztalatlan vidéki lányka képe lebegett. Akit majd ő vezet be az édes tudományba. Kis pénze is le-gyen persze.

Azonkívül sok házas erénye.

Egy este zárás után tiszta gallért vett, lesimitotta pár szál haját s fel-keresett egy olyan asszonyságot, aki sok összeköttetéssel és nagy ismer-őskörrel rendelkezett. Ez segített is rajta, s pár hét alatt egy alkalmas menyasszonyt választott ki neki.

Mig a részletes leírást hallgatta, Pemete arca, jóltáplált piros képe ragyogott, mint egy zsíros vasárnapi sült után. Kis szemei sováran csil-logtak s nagyokat nyelt.

Alacsony, molett termet, jól kifej-lett keblek, dus haj, egy éve, hogy a zárdából kikerült, hol mindenféle háztartási tudományban is kiképzést nyert.

És olyan foku ártatlanság, hogy már egy vőlegényt ki kellett kosa-razni, mivel túl heves udvarlásával megriasztotta a leánykát.

A valóságban ez a vőlegény el-illant, miután leszedte a himpot, még pedig oly alaposan, hogy a jég is betört az ostrom alatt. A fa-képnél hagyott menyasszonyt pedig „üdülni” kellett vinni, hogy némi orvosi beavatkozással visszanyerje rendes testi állapotát.

Vasárnapra tüzték ki az ünnepé-lyes megismerkedést, melyet esetleg azonnal az eljegyzés követne.

Pemete ur megjelent a családnál, alaposan végigjáratta szemeit a lenge nyári ruhába öltözött leányon s uszva a gyönyörben hamarosan megkérte a kezét.

Ez igen! Ezek a formák! Ez a

tartózkodó viselkedés. Sok élvezetes órát ígérnek a régóta elárvult hitvesi nyoszolyán.

S micsoda szemérmes teremtés! A dus ebédnél kis malőr történt. A kihízott fekete öltöny nadrágja kipa-tant a gömbölyű pocak alatt s a mellette ülő menyasszony fülig pi-rulva ugrott fel s úgy tett, mintha a konyhán akadt volna dolga.

A szegény kislány nem volt tul-ságosan elragadtatva szuszogó és izzadó kérésjéről, dehát a mama erő-sen ráparancsolt, hogy csak kapaszkodjon e vaskos szalmaszába, mert ez legalább nem látszik tul eszes-nek s talán könnyebben lehet elámi-tani a döntő éjszakán a súlyos hi-ányról.

Az esküvőn még sok jó tanács következett, s végre kocsiba ülhetett a fiatal pár, hogy hazarobogjon az új otthonba, a fűszeres felvirágozott kétszobás lakásába.

Még alig alkonyodott, dehát az új férjnek már igen sürgős volt a nászéjszaka.

Az utóbbi hetekben már szűzies életet folytatott, részint takarékos-ságból, s részint bölcs előrelátással felkészülve a nagy küzdelemre.

Benn hamar leengedte a rolettá-kat, s egy megkönnyebbült sóhajjal kibujva a szűk öltönyből, feleségét kezdte vetkőztetni.

Mikor a sima, telt karokat és meg-remegő melleket szabaddá tette, már alig bírta megállni, hogy a nőt az

ágyra ne döntse, de erőt vett ma-gán s beírte, hogy harapásnak be-illő csókokkal borítsa el.

De, mikor az utolsó darab fátol-vékony selyemholmit is sikerült le-hámozni róla, s előtte volt a kívána-tos rózsaszínű hus, a sima bőr s a szépen domborodó vastag combok, előntötte agyát a vér s csak egy érzése volt. Beásni magát e jószagu puhaságba egészen odáig, míg amaz a fájdalomtól felsikolt.

Az asszonyka nem a legjobban érezte magát, mikor ezt a vadul fel-izgult hájtömeget maga fölött érezte s nem is tudta, hogy fog elsülni a nagy pillanat. A sebész ugyan biz-tositot a, hogy az illuziókat sikerült összefoltozni. Mindenesetre védeke-zett, ahogy birt, ami csak még job-ban tűzbe hozta a férfit. S ez végre oly brutális mozdulatot tett a vélt akadály felé, hogy a nő őszintén felsikoltott.

Rögtön utána beállt a férfi szá-mára a kéjes pillanat, s ő nagyokat lihegve igyekezett megkönnyebbülni.

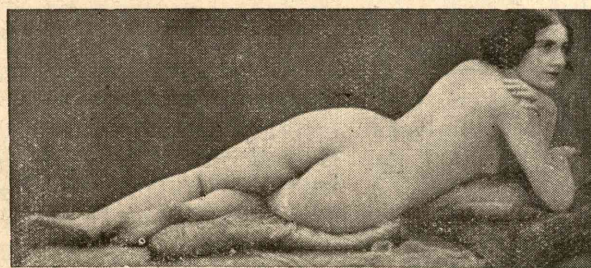
Pemete meg volt elégedve magá-val. Még a régi helyrelegény ő, hogy olyan egy kettőre végzett ezzel a szegény ártatlansággal!

Most hálásan csókolgatta a csu-kott szemekkel fekvő menyecskét és fülébe sugva kérdezte:

— Hát olyan nagyon fáj?

A nő meg egy édesebb emléken merengve intett a fejével igent.

Anci

Fotó „Káviár” Timișoara

Egy világfi emlékirataiból

Az emlékezetes szombat óta ez a játék többször megismétlődött közöttünk. Sajnos, csak ritkán fordult elő, hogy egyedül hagytak bennünket és biztonságban lehetünk volna. Gyermekfantáziám azonban tele volt kéjes képekkel, melyeknél gondolatban mindig időztem. Állandóan kerestem az alkalmat, hogy Hannával egyedül találkozzam valahol és elővigyázatlanúsággal gyakran kellemetlen helyzetbe hoztam. Egyik fő szenvedélyem az volt, hogy Hannának, ahol csak lehetett, a szoknyája alá nyultam, vagy pedig megfogtam a melleit. Hannának más dolga sem volt, mint folyton védekezni. Ha azonban nem kellett félnünk meglepetéstől, akkor annál nagyobb kedvvel adta át magát a szerelmi játékoknak az ő kis bubijával, ahogy elnevezett.

Az évek folyamán, feltűnően kifejlődtem és nagyon erős, s azt is mondhatom, hogy szép fiu lettem.

Lakásunk mellett volt egy kis kamrácska, ahol mindenféle ócska holmit tartottak. Mikor egyizben napokon át nem tudtuk Hannával vágyainkat kielégíteni, felszólított, hogy menjek be utána a kis kamrába. Ott zavartalanul voltunk és átadhattuk magunkat az édes játékoknak.

Hanna csak azért panaszkodott örökké, hogy még nem jelentkezik a természet nálam. Már én is boszszankodtam emiatt, különösen mióta Hannától megtudtam, hogy a legnagyobb gyönyörűség ebben áll. Most mindketten azon fáradoztunk, hogy ezt nálam előidézzük és sirni szerettem volna türelmetlenségemben, hogy nem sikerült. Azt is éreztem, hogy mindig kielégítetlenül hagytam Hannát, miként én sem éreztem soha tel-

jes kielégülést. Habár Hanna mindent elkövetett, hogy megvigasztaljon, de azért neki is rosszul eshetett, mert hiszen ő is szenvedett mialta, mint már többször elárulta. A legrosszabb volt, hogy most már szégyeltem magam Hannával. És dühös voltam magamra. Ez a hangulat lassan ideges izgalommá fejlődött bennem, mely akkor érte el tetőfokát, mikor észrevettem, hogy Hanna a nálam meg nem talált élvezetet máshol ke-

kilépett a folyosóra. Nagyon ki volt pirulva és szemei a már oly jól ismert fényben csillogtak. A folyosón még megigazította a szoknyáját és lesimította a haját. Most már eleget tudtam.

Szomorú napok következtek rám. Hanna pedig sokkal korlátlanabb és hevesebb volt velem szemben, mint máskor. Nem árultam el neki felfedezésemet, de felhagytam szokásos incselkedéseimmel. Csodálatosképpen Hanna sem kereste

már az alkalmat, hogy velem egyedül maradjon. Ez csak megerősített gyanumban és csak egy gondolat uralkodott bennem, hogy a párocskát rajtakapjam. Nem kellett sokáig várnom. Mikor a következő napok egyiken bementem a gyermekszobába, este felé járt már és sötétedett, a szomszédos öltözőben halk sutlogást hallottam. Világosan megkülönböztettem egy férfi és egy nő hangját. Oda oson-tam az összekötő ajtóhoz és ráfektettem a fülemet.

— Én most rögtön felmegyek — hallottam egy sutlogó hangot.

— De ne hagyjon oly sokáig vární, mint legutóbb is!

— Jó, jó, azonnal megyek én is — felelte a másik hang, mire férfilépteket hallottam, melyek elvesztek a folyosón.

Erősen dobogott a szívem az izgalomtól. Lélekszakadva szaladtam a folyosón a kamrácska felé, hogy még Hanna odaérkezése előtt elbujhassak. A kamrában koromsötét volt, félni kezdtem.

Most lépteket hallottam mögöttem. Gyorsan elbujtam egy ott fekvő butor alá. Valaki belépett. Rövid tapogatózás után hallottam, hogy aki bejött, leereszkedett egy recsegő butorra. Egy pamlag lehetett a zaj után ítélve.

**A nőt megszépítik,
a férfit acélossá, izmossá teszik, s
mindkettőt megfiatalítják a**
Nep tun
gyógyfürdők

(43)

Baile Neptun Bad
fürdő

(volt Központi Fürdő)

Timișoara II., Bulev. Regina Maria 11
Telefon 15—31.

resi. Egy napon ugyanis megláttam György urat, mikor kilépett a kis kamrából. Valami úgy a szívembe nyilalott. Rögtön Hannára kellett gondolnom. Vajon tényleg együtt voltak ott? Gyermeklelkemet hatalmába kerítette a féltékenység. Szívemben vad gyűlölet kelt életre a nyomorult ellen, aki a tanítóm volt. Bizonyosságot akartam szerezni, gyorsan besiettem egy bizonyos kabinetbe, ahonnan a kulcslyukon keresztül szemmel tarthatam a kamra ajtaját.

Két percnyi várakozás után csendesesen kinyitott az ajtó és Hanna

Körbe-vessző

Irla: Fedor Essée

Személyek: A fiatalúr 18 éves és a nagyságos kisasszony 15 éves —

Néhány nappal az előbb említett novellában történtek után. Erich büszkén, hogy szabályszerű viszonya van fiatal és csinos nénikéjével, ami a felavatás óta mindössze néhány csókot eredményezett csupán, most már a ház többi női lénye iránt közömbösnek érzi magát. Lovagiasan betartja a hölgyének tett esküjét. Hiába alkalmazza Kati, mikor esténként bemegy hozzá az ágyat megvelni minden csábítási művészetét, legfeljebb ha egy csókot kap néhanéha. Teréz buja hushalmi iránt sem érez vágyat, Mici nénikéjének finom, karcsu idomai sokkal jobban lekötik.

Ő és Fanny egyedül vannak otthon — a tanár a gimnáziumban, a mama és Mici néni bevásárolni mentek. Erich nagy kedvet érez magában, hogy Fannyt ismét egyszer megszekirozza. A szobájában találja a 15 éves kisleányt, nem valami festői helyzetben. Félig fekszik egy párnázott karosszékből, két kezével magasra tartja jobb lábát, míg a bal lecsüng a padlóra. Csodálatos látvány, amint a sötétkék szoknyából előtűnik a fekete selyemharisnyás karcsu, finoman ivelt lábszára. Mióta a fiatal tanárné, akinek olyan nagy öröme telik csinos leánykájában, mint egy kis babát öltöztetni, fésülni, még sokkal bájosabban néz ki, mint azelőtt, amit Erich nagy örömmel állapít meg ismét. Csak hogy ez alkalommal, ugylátszik, rossz hangulatban van.

Erich: Mi van veled, Fanny? Ugy nézel ki mint egy macska, mikor menydörög.

Fanny: Mert mérgeledöm! A mamának mindig ilyen eszméi vannak. Most azt akarja, hogy a fehérneműnkbe betűket himezzek. Csinálják ezt a cselédek, amint eddig is csinálták. Miért most egyszerre én?

Erich (észreveszi az asztalon a törölközőket, tüket és vörös pamutot): A mama ma parancsolta ezt neked?

Fanny: Nem, már tegnap. De mielőtt elment, megkérdezte, hogy már készen vagyok-e vele és mikor látta, hogy még semmit sem csináltam, megszidott és azt mondta: Most itthon maradsz és himezel és ha hat

óra készen nem leszel vele, akkor meg fogod látni!

Erich (fütyül): Huj! Akkor csak hozzákezdeni.

Fanny: Majd ha nekem tetszik.

Erich: Te, Fanny, inkább csináld, mert különben történik valami.

Fanny: Persze és én mennyire félek mi is történhetne?

Erich: Na, például, a popódra egy kis verés.

Fanny: Hahaha. Egy ilyen fiatal mamától. Ne nevetess! Ehhez azonban kettő kell!

Erich: Talán hármat akartál mondani: a gonosz leány a szigorú mama és a nádpálca, vagy vessző. Minden itt van, a mama már gondoskodott róla.

Fanny: (Figyelmezzé lesz): Mi van itt? A mamának van nádpálcaja? De nem talán az én számmomra?

Erich? Nádpálca éppen nem, de... ami még kellemetlenebb... egy erős vessző.

Fanny (nagyon piros lesz és hihetetlenül kérdi): Igazán? Mondd Erich, tényleg van? Honnan tudod?

Erich: Ha nem hiszed... gyere velem, megmutatom neked! (Bevezeti a mama szobájába, kiveszi a vesszőt a szekrényből és megmutatja. Fanny elveszi tőle a vesszőt, megvizsgálja és néhányszor végighuzza a kezén.)

Fanny: Tulajdonképpen elég csinosan néz ki... nem? Nem tudod, Erich, fáj az ilyen?

Erich (a vállát vonja): Hogyan lehetne neked fogalmam erről? De azt hiszem, igen.

Fanny: Ha nem nagyon fáj, szívesebben meghagyom verni magam vele, semhogy ezt az unalmas munkát elvégezzem... De Kati bizonyára tudni fogja, milyen az, mikor verést kapnak a vesszővel. Megkérdezem tőle.

Erich: És nem szégyelnéd magad? Hiszen mi is megpróbálhatjuk egy kicsit.

Fanny: Hiszen te nem ismered ki magad. Hogyan tudhatnád te, hogy a leányok miként kapnak verést?

Erich: De mennyire, gyere csak, megmutatom neked!

Fanny: Na, erre igazán kíváncsi vagyok.

Erich (fejét a bal karja alá veszi, így leül és az ölébe fekteti a leányt. Miután Mici néni megtanította őt rá, ügyesen felemeli a Fanny szoknyáját és szakszerűen megmezteleníti a csinos popót. Kezének csiklandozása tetszik a kicsikének és nevet. Erich nem akar neki nagy félelmet okozni a vesszővel szemben, ezért csak gyengén veri, úgy, mint mikor egy 12 éves leány verést kap, éppen elég arra, hogy elhiggye, ilyenek a vessző által okozott fájdalmak)

Fanny (ettől a könnyű ütlegelestől kedvet kap azokra a kis játékokra, melyeket Erich véghez szokott vinni vele. Kibontakozik a karjaiból a szavakkal: Sohase fáradj! Most már látom: nem félek a mamától, a vesszővel együtt sem... De tudod, hogy mit csinálhatnál megint egyszer?)

Erich: Na, mit?

Fanny? Egy kicsit... nem tudom, hogy nevezed ezt... Igen? Akarsz, Erich?

Erich: Ja, vagy úgy, tudom már. Na gyere ide, én is megfelelő hangulatban vagyok hozzá. De nem szabad semmit sem elmondanod Mici néninek!

Fanny: Ugyan menj te majom! Csak nem leszek olyan buta!

A fiú ölébe ül, maga felemeli a szoknyácskáját és tartja a fogával, hogy láthasson is mindent. A fiú legombolja a kis bugyit és mélyen előre hajol, hogy egészen közelről láthassa.....

Hirtelen lépéseket hallanak a folyosóról. Fanny gyorsan leugrik, megragadja a vesszőt és visszatesszi a szekrénybe.

Csak Kati volt, aki a lámpákat akarta tisztogatni. Hála Istennek, nem vett észre semmit.

Hat órákor a tanárné készen találta a munkát.

Nem mintha Fanny félt volna a vesszőtől, hanem szégyelte magát, hogy új mamájának megmutassa a popóját.

L O R E

Egy berlini kislány története

— R e g é n y —

— Nagyon éhes vagy? — kérdezte.

Csillogó szemekkel intett.

— Mindjárt kapsz valami jót. De előbb egy új ruhát ajándékozok neked. Gyere csak velem!

Megfogta a kezét és keresztül vezette több szobán, egy fürdőszobába, ahol már készen állt a meleg víz egy szép, nagy kádban. Egy kereveten pompás dolgok voltak kiterítve, melyek megpillantásakor Lore szemei tágranyiltak: egy finom fehér ing és csipkés nadrág, hosszú fekete harisnyák, egy pár könnyű cipő és egy álomszerű piros ruha, sokkal szebb, mint az ő vasárnapi ruhája, pedig az is 12 márkába került.

Lore ott állt a kincsek előtt és nyitott szájjal bámulta.

Az öreg ur simogatta — persze nagyon elővigyázatosan — fekete göndör haját.

— Ha szépen megmosakszol és fésülködöl, akkor felszabad vened ezeket — mondta neki.

— Igazán?

Lore nem akart hinni a boldogságának. Így kellene magát megmutatnia otthon — mind megpukkadnának az irigységtől — még a kisasszony is az első emeletről, aki minden este kint sétál az utcán.

Jótevője egyedül hagyta és most magához tért. Lázasan türelmetlenséggel tépte le rongyait a testéről és két lábbal egyszerre ugrott a meleg vízbe. Nagy igyekezettel szappanozta be magát és gondosan megmosakodott.

Eközben pedig a jó öreg ur az ajtó mögött állott és egy ügyesen alkalmazott lyukon nézte őt. Mikor meglátta meztelen testét, elégedetten dörzsölte a kezét. Ez pompás szerzemény volt, milyen gömbölyűek és izmosak a combjai és a gyermekes mellen már mutatkozni kezdett két sokat ígérő két kis halom.

Figyelte, míg csak az utolsó gombot is be nem csukta az ui-

ruháján. Aztán visszasietett az első szobába, hol szolgálja időközben illatos kávét készített csábitó süteményekkel és ott várakozott védencének érkezésére.

Ez nem hagyott magára vártni sokáig. Habozva lépett be az ajtón, de buján csillogtak fel a szemei, mikor a csemegét meglátta, mely reá várt. Örömteli meglepetéssel konstataálta az öreg ur, hogy egészen bájosan néz ki csinos vörös ruhácskájában. Csak a fekete haj, mely még nedves volt, csüngött az arcába.

— Na — szólt a jó öreg férfi bátorítóan — gyere ide és láss hozzá!

Nem hagyta magának kétszer mondani. Egy ugrással a mellette levő széken volt és kezdett elmerülni a gőzölgő kávé gyönyörűségeiben és egymásután fogyasztotta a süteményeket.

Annyira el volt foglalva az evéssel, hogy észre sem vette, midőn protektora vágytól reszkető kezekkel odahuzta az ölébe és óvatosan tapogatta a lábszárait. Csak mikor ujjait a combján érezte, riadt fel. Megijedve éppen nem volt, hiszen hozzá volt már szokva az ilyesmihez és várt is efélét, de hirtelen arra gondolt, hogy neki most meg kell ijednie.

— Ah... mi... mi... mit csinál? — nyögte tele szájjal.

A vén kéjenc elérkezettnek látta az időt, hogy levesse az álarcot.

— Figyelj ide, Lore. Te nem látszol buta gyermeknek. Látod, hogy milyen kedves vagyok hozzád. Ha te is kedves leszel hozzám, mindig ilyen szép ruhákban járhatsz és jó dolgokat ehatsz. Akarod ezt?

Lore érezte, hogy habár ezer örömmel belement volna a dolgba, nem szabad azonnal engednie. Egy ilyen kis komédia csak javára szolgálhat. Tehát játszott a ártatlant.

— Én jó leszek mindig. De ké-

rem, vegye el a kezét. Ugy szégyelem magam.

Ártatlanságának ez a proklamálása nem tévesztette el a hatását. Az öreg még szorosabban magához vonta és megkísérelte még magasabbra nyulni a ruhája alatt. De ő összeszorította a combjait, amennyire csak tudta és ő ott maradt a féluton, ami csak nővelte bujaságát.

— Itt fogsz lakni nálam, Lore, nem kell többé az utcán gyufát árulnod. Nem kell többé fáznod. Itt tartalak mindig magamnál és neked nagyon jó dolgod lesz. Csak engedd... kérlek... engedd...

De Lore még nem engedte. Mint két vascsavar tartották lábait a férfi kezét.

— De mit fog mondani az anyám, az én szegény anyám, aki olyan beteg?

— Annyi pénzt fogok neki adni, hogy ismét egészséges lesz.

Az nem állott Lore érdekében, hogy „beteg” anyja annyi pénzt elnyeljen, de mért nem tudott hirtelen mit válaszolni, lassan feladta az ellenállását.

— De... én... én... ugy szégyelem magam — csacsogta és szerencsésen eldörzsölt két könnycseppet. A tegnap este megígért öt márkáról nem beszélt, mert most már tudta, hogy sokkal többet fog kapni és ez a követelés nem is illett volna ártatlansági komédiájába.

A nyál kicsordult az öreg szatir szájából, mikor végre az ujjai célt értek. Ki írhatja le azonban egy méterre nőtt arcát, mikor észrevett valamit.

Egy lökéssel eltolta magától és dühösen nézett rá.

— Hát ez mi?

De Lore a legveszedelmesebb pillanatokban sem vesztette el hidegvérét. Követ megindító sóhajtozás közben elmesélte azt a történetet az idegennel. Természetesen máskep, ami még jobban kidomborította nvomoruságát.

Kanizsai Imre

javitás soron kívül, jutányos árak mellett. —

műkárpitós és műasztalos üzem, lakásb.rendező, gyermekocsi eladás, a kereskedők eladási szindikátusának tagja. Nagv raktár különféle butorokból és ugyanezen szakmákból Timișoara, Józsefváros, Hunyadi ut 14. szám (50)

Rege Nápolyból

— Irta: Gáldoni Jenő —

Castellani Enrico grófot elküldte apja, az öreg velencei főnemes Nápolyba, hogy komoly ember váljon belőle, mert nem szívesen látta fiát a velencei Dogé és a Dogaressa könnyelmű udvaroncai körében. Azért küldte Enricot Nápolyba, mivel abban az időben Itália összes udvarai közül ez volt a legerkölcösebb hírű, (már amilyen erkölcsösök lehettek a XVIII. század kisebb fejedelmi udvarai). Így Enrico, — ki nem rég került ki az egyik turini főiskola padjaiból, — apja rábeszélésére kénytelen volt leutazni a Vezuv menti fejedelmi udvarba; műveltséget, lovagiasságot és etikettet tanulni, egyszóval mindazt, amire egy ifjú főnemesnek szüksége lehet ebben a rövid földi életben.

Nápolyban Luzano márki pártfogása alá került, ki apjának nagyon régi jó barátja volt. Szép, göndör haju (természetes és nem paróka) rózsás arcu, atléta termetű, barátságos természetű, romlatlan ifjú volt Enrico, akkor amikor megérkezett. Nem csoda, ha az összes nápolyi udvarhölgyek, — kőkülömbőség nélkül — rajta feledték tekintetüket. Ez persze csak az asszonyokra vonatkozik, mivel a fiatal arisztokrata lányok — májukhoz méltatlanul — mind le-sütötték szemüket, ha az ifjú gróf delejes tekintetének tüze feléjük villogott.

Az udvari életet már az első olt töltött napon megszerelte egyrészt, míg másrészt ifjuságának teljes tisztaságával meggyűlölte.

Mivel még nem tudta mi a szerelem és mért vannak teremtvé a körülötte forgoló sok szép — és nem szép nők, megszerette az udvart, mert idejét együtt tölthette a sok fiatal arisztokrata lányokkal édes tét-a-tét-ben, ártatlan társasjátékok, táncz, hangverseny és más nemes szórakozások közepe. Gyűlölte pedig azért, mert rájött a nagyurak képmutatóására, gonoszságaira és az asszonyok hűtlenségére, csalfaságukra és cselvetéseiknek számos rejtett titkaira. Ezért alig tartózkodott ott, vagy három napig, máris beleszeretett a fejedelemasszony szép első udvarhölgyébe: Juno Mirtuzzio grófnőbe. Ez okból aztán mindenki

élénk meglepetésére úgy kerülgette a férjes asszonyokat, mint róka a kivetett csalétkes csapdát, — mely már egyszer megfogta, — nem egy szép asszony élénk meglepetésére és bosszuságára, de nem kevés féltékeny férj legnagyobb öröme, kiknek nem kellett egy-egyel többet nyilvántartaniuk fekete könyvükben. Elvégre ez a jámbor öröm érthető is, mivel mégsem lehetett kellemes a tisztelt nemes uraknak, minden második este más és más ifjuval párbajozni, kiknek könnyelmű zsebeikből nem egyszer kandikált ki egy egy finom zsebkendő fodros csücske, mely a férjeknek igen ismerős illatot terjesztett, lévén akkor is különféle parfüm forgalomban.

De az meg már egyenesen konsternációt keltett, amidőn a nyolcadik napon köztudomásu lett, hogy Enrico eljegyezte Junot. Ez a hallatlan esemény élénk, beszéd tárgyá adott alkalmat. Hát nem rettenetes az? „Eljön a nápolyi udvarba egy tapasztalatlan nagy gyerek tanulni, tapasztalato-

kat szerezni és ahelyett, hogy örülne az ilteni élet változatos örömeinek meg gyönyöreinek, megbokrosodik és csökönnyösen eljegyez egy tizenhét éves leánykát, ki csoda módon már nincs a polyába szorítva!” Mondanom se kellene talán, hogy ezt egy olyan asszony mondta, ki testének buja szépségű bájai révén a legdaliásabb imádókkal dicsekedhetett. „Mit szerethet azon a halvány apácánövendéken? Hiszen az egy erőteljes ölelés után három hétig fogja nyomni az ágyat, olyan fejletlen! A mellei még kicsinyek, a csipője keskeny, a combjai... hm. azok elég formásak, a bokái... na azok meg egyenesen csinosak, de a szerelemnél ez nem elég!” elmélkedett magában a szépasszony. De sok tapasztalata dacára sem tudta, hogy vannak olyan nők, kit egyféle szerelemmel szeretnek a férfiak és vannak olyanok, kiket másfélével. Ől, — csakis — vad, romboló hévvel lehetett szeretni akkor, amidőn ingerlően csupasz alsótestével hozzásimulva a várt

Fotó „Káviár” Timișoara

férfihez, égetően szorította bársonyos forróságu, szépen ivelt fejlett combjai közé annak vonagló testét. Vele szemben a férfi volt a gyengébb nem. Ám de az olyan ártatlan, törékeny virágszálat, mint amilyen Juno volt, másképen kell szeretni. Nem is lehet úgy, mint egy csábos, kéjrevágyó tüzes asszonyt. Minden tapintatlan, érelyes mozdulattól óvakodnunk kell, hogy kerüljünk mindenféle kellemetlen és fájdalmas benyomást és úgy kell kezelnünk, mint egy mostoha légkörbe került finom exotikus virágszálat. Nem érezze az az első öleléskor, milyen kin a szerelem! Mert már akkor lesüti szemeit, ha csak a csipője felé nyulunk, ha meg lejjebb merészkedünk, már fájdalmas szemekkel kérőn néz ránk! Az ilyeneket nem kéjjel, hanem imádatlansággal szeretjük. Na de ezt nem mindenki tudja.

A példátlan esemény híre még a vénuszi szépségű fejedelem-asszony rózsas füleihez is eljutott. „Na hiszen majd beszélék én az a félrevezetett urfival: Nőszülni-nőszülhet, lovagias és egyháznak tetsző dolog, de várjon még pár hónapig! Nem azért jött az udvarunkba, hogy tíz nap múlva mint férj távozzon tőlünk!” — mondá élénk megbotránkozással a szép hercegné, ki úgy látszik szintén adott valamit az udvara jóhírére. Enricot magánkihallgatásra kérte.

Másnap a jelzett időben Enrico kissé sápadtan gunyasztott a fejedelemnő pazarul berendezett lakosztályának előszobájában, hol Juno szivszorongva ölegette fűtős fejét. „Enrico, nem tudom mi van velem, de úgy gyötör a balsejtelem. Ugy félek, nem tudom mitől. A fenséges asszony ma oly furcsán nézett rám. Nem tudom, mit akar velünk, de kérlek Enrico vigyázz magadra! Santa Maria óvjon bennünket! Én ma éjjel oly borzalmassal álmodtam: Egy tigrissel játszadoztál, mely aztán felhalt! Jaj de rettenetes volt!”

Enrico erre a gyötrődésre csak mosolygott jószágon és összecsókolt menyasszonya sápadt ajkait. „Ne félsz te engem semmitől, kicsi Junom! Órizkedem én minden veszedelemtől, mióta tudom, hogy az enyém leszel, különösen az

asszonyoktól. Meg tudom én magamat óvni minden raffinációjuk ellen. Tiszta szerelmemtől, mely hozzád vonz ellenálhatatlanul, — nem tud engem semmiféle földi hatalom eltántorítani!”

„Tudom én azt édes Enricom, de vigyázz mégis a szivedre, mert annak az érzelmeit nem földi hatalmak irányítják. A fejedelemnő tengeremély szemeinek tüzes sugarai mindent felperzselnek maguk körül! Órizkedj tőlük!” Ezzel egy bucsucsókot szorítva vőlegénye ajkaira, eltávozott az értelmetlenségtől sóbálvánnyá változott Enricótól, ki el nem tudta képzelni, mi értelme van e sok figyelmeztetésnek?

A belső komorna jelentette, hogy Őfensége várja a gróf urat.

Enrico mindent elfelejtett és vígan indult a fejedelemnő szobája felé. Már nem bántotta őt semmiféle aggodalom. Ifjú volt még s járatlan a nők taktikaiban. Mért hivathatja őt magához másért a fejedelemasszony, minthogy szerencsét kívánjon házasságukhoz. Mit tudta ő még akkor, hogy milyen nőktől kell jobban félnie: A lesütött szempillájuktól, vagy a lánggal felvillanóktól? Egyébként, mind a kétféle szépasszony egyformán veszedelmes. Sok ilyen nő volt akkoriban a nápolyi fejedelmi udvarnál, de más udvaroknál sem volt bennük hiány, sőt napjainkban is van belőlük annyi, amennyi épen elég...

A fejedelemasszonyt a széles török kereveten találta félig fekvő helyzetben, tenger sok selyem párna és csecse becse között. Gyönyörű természetét kivágott lila selyem ruha fedte, — csak fedte, mert takarásról szó sem lehetett — karkjai, nyaka, keble szinte szabadon domborodtak ki. Ruha valószínűleg csak azért volt rajta, hogy a testének szépséges vonalait annál feltűnőbbekké és csábítóbbakká tegye. És a szemei! Mikor azoknak sötét fényű sziporkáit Enricora lövelte, az megrogyanni érezte térdeit és a tündöklő, csodás látványtól elbűvölten még köszönteni is elfeledte. A fejedelemnő ajkain finom mosoly játszadozott és hallgatott, de szemei annál beszédebben csillogtak, látva az elért eredményt. Közlebb intette ma-

gához az ifjú lovagot:

„Üljön le ide grófm — egy a kezevet melletti zsámolyra mutatott — és mesélje el nekem szépen, miféle okból forral maga tapasztalatlan fejében házassági terveket?”

Szegény Castellának ez bizony váratlan kérdés volt és egy félvilágért nem adta volna, ha nem hozzá intézik. Ugyan mit feleljen erre ennek a fejedelmi szépségnek, kinek árnyékában csak jelentéktelen porszemnek érezte magát? Mondja e azt, hogy a nagyszerelem miatt? Mert forrón imádja azt a kislányt? Lehet efféle mondani egy ilyen meseszerű, fenségesen gyönyörű nőnek?! Nem! Enrico úgy érezte, hogy ilyesmit mondani Istenkisértés lenne. Egy élő Vénusznak azt mondani: Szeretem azt a leányt, mert — számomra — nála szebb nőt nem ismerek ezen a kerek világon! Nem! Ilyesmit mondani nem is bűn, ha nem nevetséges. És mi az az ismeretlen érzés, mely e látvány és a csillogó női szemek hatása alatt támad a férfi szív körül? Mi az? Vágyakozás az újabb nő után, vagy kétség a régi iránt? A szerencsétlen férjjelölt ily módon töprengött magában és zihálva, kétségbeesetten kapkodott levegőért. Csak a fejedelemnő csilingelő hangja térítette némileg magához: „Ugy látom váratlan kérdésem nagyon zavarba hozta. (Megsimította a haját.) Ne értsen félre én nem akarok mást, minthogy... még halassza el az esküvőjét későbbi időpontra. A válasza gondolkozási időt, adok... az esti harangszóig. Addig határoznia kell! Miután az esti harangozásnak vége lesz, legyen Ön az északi folyosón, ahonnan egyik udvarkölgym majd elfogja vezetni hozzám. Addig gondolkozhat nyugodtan mindenén és nekem nyílt választ adhat.” Eszavakkal kezét csókra nyújtotta Enriconak, kinek a szivverésénél csak az udvari dobok pergése lehetett gyorsabb. Az az ígérő mosoly azokról az érzéki korall ajkáról! És azok a sokat ígérő, buja tekintetű sziporkázó szemek! De felkavarták az érzelmeit szegény ifjú lovagunknak! Midőn a fogadóteremből kilépett, forogni érezte maga körül az egész világot.

Palma

Ami az autónál a

gummi abroncsa

(8)

gyalogjárónál a

Palma-sarok!

Castellani, midőn a langyos, virágillatos uccai levegőt érezte, azt sem tudta, hogy ért ki. Száján még ott égett az illatos kis kéz delejes ize, s fejében nem érzett mást, mint az illatot, mely a hercegnő szobáiban terjengett. Szemei kápráztak s bárhová nézett, mindenütt két éjfekete szem tekintete villogott feléje, bárhogyan igyekezett elhessegetni, vagy megtörni azoknak csábos varázsát. Ha a szemek káprázata elmúlt, benső tudatában megjelent a kerevet, rajta a lila selyem ruhával fedett, észvesztően kéjvágyó testtel. Eből a varázból nem egykönnyen lehet megszabadulni, azt érezte és tudta Enrico.

Legalább elmondhatta volna valakinek nagy lelkibaját, megkönnyebbült volna. Igen ám, de kinek? Ifjú arájának talán? Az ám, róla teljesen megfélekezett! Szegény, mit gondolhat most felőle? Igaza volt neki, akkor, mikor megmondta milyenek azok a szemek! A fejedelemnő szemei! Azoknak tüztől valóban felperszelődik minden férfi. Forróbb az minden kohónál, mivel csak egyszeri villanásukkal, máris felolvasszák az embert!

Juno délután nem szólt senkinek semmit, hanem hazament szüleinek a lakására. Nagyon féltette vőlegényét a fejedelemnő csábos hatalmától, mert sok sikamlós titkot hallott már viselt dolgairól és sirva mondott el mindent apjának, az udvari kamarásnak.

*

Castellani aznap haza se ment. Sulyos titkával nem tudott senkinek se a szemeibe nézni Felment egy magaslati vendéglőbe és egész délután onnan bámulta a füstölő Vezuvot, az alatta elterülő Nápolyt, az égen elvonuló napot meg a csillogó tengert. Ott lepte meg az alkony és felébredt hosszas álmodozásából. Lent a királyi palota melletti templomban megszólaltak esti misére a harangok. Sietett le a városba, mert szavát adta s ott kell lennie, ámbár még mindig nem tudta mit fog válaszolni.

Az udvarnál már majdnem mindenki ismerte. Tudták róla, hogy házassága küszöbön áll a fejedelemnő egyik belső udvarhölgyével, így midőn este annak lakosztálya felé tartott, semmiféle feltűnést se keltett. „Menyasszonyához megy, pár esthajnali csókért”, — gondolták magukban az örök...

Az ismert folyóson az egyedüli ajtó előtt megállt. Előtte tíz lépésnyire ragyogott ama bizonyos ajtónak a kilincse, melyen át érte fog jönni az udvarhölgy vagy komorna. Mivel jó fél óráig várt már a harangok elnémulása után, határozottan indult az ajtó felé. Talán a másik helyiségben várja őt a komorna? De amikor a kilincsre tette a kezét, mégis megtorpant. Hát ha nem szabad neki tovább menni egyedül? Még vár egy kicsit, talán mégis érte jönnek. Töprengeni kezdett. Mért is van ő itt? Erősen gondolkozni kezdett s azlán eszébe jutott. Igen, a fejedelemnőnek kell választ adni esküvőjének megtartási időponjáról. Mit is válaszoljon? Hirtelen eléje lebegett fehér arcú arájának, nyulánk teste, ifjú, üde bájai, melyek egy pillanatra kiűzték szívéből a két szem varázslatos hatalmát és a gyermekleány szerelmének hatása alatt elhatározta, hogy esküvőjét nem halasztja későbbre. Ugyan mért halasztaná el azt a gyönyörű boldogságot, mely egy érintetlen, patyolattestű lány öleléséből árad? Mert egy szeszélyes, kacér asszony úgy kívánja? Azért se!

A földszinten egyhanguan hangzottak az éjjeli őrökre rendelt muskétások léptei. Enrico türelme végett ért, nem várt tovább és belépett. Egy nagy terembe ért, melyben majdnem sötétség ural-

kodott, csak egy festett ablakon áthatolt be némi esti fény. Itt sem talált senkit, de észrevette, hogy köröskörül ajtók nyílnak minden irányban, melyek valószínűleg az udvarhölgyek lakosztályaiba vezettek. Midőn körüljárta a termet, visszafordult, de az egyforma ajtók megtévesztették és nem talált rá a kijáratra. Sorba próbálta a kilincseket, de egyik ajtó se engedett s ő belépett. Félig kivilágított szobában volt, melyből csak egy ajtó vezetett ki, az ellenkező oldalon. Enrico, aki most már teljesen tájékozatlan volt, úgy ment előre találomra, mintha álmában járna. Kis, fényűzően berendezett, alkovszerű helyiségbe lépett be. Elöl nehéz, drága függöny volt összehúzva, melynek hasadékan rózsaszínű világosság szűrődött be, megvilágítva kissé a homályos helyiséget. Mesés berendezéséről Enrico rögtön látta, hogy egy főúri női hálószobában van, mert a közepén vagyontérő, menyegyzetes ágy terpeszkedett. A lovag az összehúzott függöny felé közeledett, mely előtt valaki ideoda mozgott, amit abból lehetett következtetni, hogy a hasadékon beszűrődő fény meg-megtört, vagy hosszabb időre eltűnt.

A függönyhöz ért és a résen keresztül bepillantott a másik helyiségbe. Elbűvölve, megdöbbenve hőkölt hátra. A szomszéd terem egy budoár volt, melynek

— Reprodukció —

falnagyságu csiszolt tükre előtt, félig levetkőzve maga a fejedelelnő állott. Lefekvésre készült és saját maga bontotta ki hosszú fekelete haját. Ugy állt ott eszményi szépségének teljében, — egy kék selyem lepellet hiányosan beburkolt márvány testével, mint egy égi jelenség, hogy Enrico elkábult, mintha nagyon nagy örvény tárlongana előtte. Magában gondolta, hogyha ez a felséges alak őt észreveszi majd, hát menthetetlenül a halál fia lesz! „És a szégyen! Mit szól a világ, menyasszonya, ha meghallják reggelre, hogy belepóztott éjjel a hercegnő hálószobájába meglesni annak toaletttitkait? Ezért a pár percnnyi gyönyörért bizonyára a legborzasztóbb halállal kell lakodnia!”

És ennek dacára sem tudott megválni a tüneményes csoda látványától, ami érthető is, ha elgondoljuk, hogy ehhez hasonló látványban Enricónak még nem igen volt része.

A hercegnő befejezte éjjeli toaletjét és megfordult. „Ah Patrona mia!” kiáltott fel elfojtott exlázisban a fiu, midőn a feléje ragyogó, félig eltakart, márványszínű combokat megpillantotta. Lehunyta szemeit, hogy izgalmán uralkodni udjon...

Az asszony elindult a függöny felé... Enricon végigszántott a hidedeg. Hátraugrott, de a fejedelelnő meghallotta a zajt, könnyedén széthúzta a függöny két szárnyát... Ugyanakkor, midőn Enrico a kilincset tartotta, de az ajtó már nem engedett, zárva volt. A hercegnő bizalmas komornája jól végezte a rábizott feladatot. Bizonyára volt már gyakorlata ebben. Még egyszer nekifeszítette vállait a lakkozott ajtónak, de akkor sem engedett. Dacosan hátrafordult, szembenézni az asszonnyal!

„Ki vagy?” Suttogta inkább, mint kérdezte egy csöppet sem erélyes hang. És aki beszólt, bátran — mint aki tudja, hogy nincs mitől tartania. — belépett.

— Csodák-csodája! A várt haragvó tekintet helyett, egy andalgó, kedves arc tekintett a fiúra, s a haragosan villámló, mélytűzű szemek helyett, egy pár szenvedélyes, szerelmet lobogó, a pillákkal félig eltakart drágakő ragyogott

Enrico felé. Már nem volt ő Nápoly, mindenható urnője, hanem egy asszony, egy szerelmes szép asszony, ki viszont szerelemre vágyik és nem követel, hanem könyörög...

— Te vagy az ifju lovag? Talán félsz tőlem, hogy ugy hátra huzódol? Pedig hidd el nekem, nincs rá okod, biztosíthatlak, hogy nálam semmiféle bántódás nem érhet... Mért akartál szökni előlem? Kitél félsz; az asszonytól, vagy a fejedelemtől? Mivel Enrico képtelen volt felelni, folytatta: Jer közelebb hozzám Castellani! Ne nézzel fejedelemtől és ne gondoldj semmi másra, mint arra, hogy egy szerető szivű asszony áll előtted, ki lelke mélyéből szeret téged és aki magas pozíciójáról im leszálit mellel, hogy veled egyenrangú legyen azért, hogy te is szerethessed... Beszédközben igézően támaszkodott selymes ágyának támlájához...

Enrico lelkében ezen szavak hallatára rettenetes küzdelmek vívódtak. Álom ez, vagy valóság? Csalfa hitegető ábránd? Mely pár pillanatra valóra vált, hogy aztán örökre eltűnjön. — Lehet ez valóság? A fejedelelnő szerelmes ő belé? Az övé lehet ez az asszony!... Karjaiba kaphatja...! Megcsókolhatja... magához szoríthatja... és... és belemerülhet az eszményi, fenséges teste által nyújtott menyei élvezetekbe!... Szemei elhomályosultak, szédülni kezdett és torkát szorongatta valami. Majd forróság lepte el, kezei megtörtén, fáradtan hagyták el a kilincset. Ahogy az ágyának támaszkodó félmeztelen nőt nézte, lelke tükréből kezdtek egymásután eltűnedezni szeretett arájának bájai. Minden helyet szívében meghódított az örök szerelemért szomjazó asszony, kinek a szemeiben lobogó ígéret tüze, szívet sűtögette égető nyilaival! Közelsége forralta vérét és feledékenységre borította agyát. Gyáván közeledett az asszonyhoz. Két hűs, illatos kar nyaka körüli fonódása, egy forrón pihegő, kemény test szoros hozzásimulása és egy édes, puha ajk tüzes csókja ébresztették öntudatra. Feltekintett és szemtől-szembe találta magát azzal a nő-

vel, kire még álmában sem mert szerelemmel gondolni. Hogy szípkáztak most azok a szemek?! Mint két hajnalcsillag a siroccolól felkavart meleg hullámok felett! A nő hozzá szoruló alsó teste, lábaihoz préselt meztelen combjainak finom remegése és pihegő, kemény keblei égették Enrico testét, mint egy illatos, tüzes lávafolyam.

Átölelte ő is forrón, vadul a keblén ziháló nőt és elárasztotta menyasszonyának szánt tiszta csókjainak özönével... Lágyan siklottak le a megvetett, selymes puha ágyra, s a fejedelemtől — szorosán — beburkoló selyem lepel kezdett leválni... Az ölelkezésben kihámozódott belőle a kéjben vonagló gyönyörű női test, mint egy tulérett, méztől csöpögő gyümölcs... A lepel aztán hosszú órákon át nem került a testre, mely sok ideig oda tapadt elváhatatlanul a férfi domborodó, tüzes izmaihoz... és a selyempárnák két egymásba fonódott, szerelmi mámorban kéjelgő test alatt préselődték össze...

Enrico ez éjszaka után már nem töltött több pásztorórát a fejedelemtől. A leendő apósa megludott valamit, és leányára való tekintettel kényszerítette a gyors házasságra. A fejedelmi szerelmes éjszakára, másnap következett a lakodalmak. Násza olyan volt, mintha forró punch után, jégbe hűtött pezsgőt iszunk. Az első a hideg ellen habzsoljuk, mert így érezzük hatását, míg a pezsgőt finoman, poharanként, mert ennek csak így van értelme. De végül ivás után mindkettő egyformán tüzes. Mikor Enrico magához ölelte először ifju felesége törékeny, karcsu testét a nászágyban, annak magához szorított remegő combjai nem égették oly tüzesen, mint az asszonyéi de százsoros kéjjel bizsergették idegeit, rózsás teste nem vonaglott raffinált kéjjel, de természetes mozgolódása nyújtott annyi gyönyört, mint amaz. Az ő érintetlen testét nem selyem lepel fedte, hanem ing takarta, melyet felhajtva, az alatt lehetett annyit érezni, mint a kék selyem takaró helyén... És mikor egymásba fonódtak, ugyanugy elolvadtak a szerelem égető mámorában, mint a selyem párnák között a hercegnővel.

**Prima teli hálószobák, nehéz faragott polituros diófa-
ebédlő** olasz renaissance-stilben, modern **diófa-
szoba** olcsón eladó: **D O R N, bútorgyár** Timişoara, III,
Hattyu-utca 47

gyermekek különben is gyakoriak voltak az angol uralkodó és nemesi családokban.

VI. Jakab, Stuart Mária fia tanult és beképzelt mániákus volt, aki az angol „Salamon“-nak nevezette magát, ami IV. Henrik francia királynak alkalmat adott a következő szójátékra: „Nem tudom, miért nevezeti magát Salamonnak? Talán mert a hárfajátszó Dávidnak a fia?” (Mint már fentebb említettük, anyjának Riccio Dávid zenész volt a kegyence.)

I. Károly tudvalevőleg lefejeztetett és Cromwell tisztaerkölcsű uralma következett. De már 1660-ban bekövetkezett a restauráció, II. Károly lett a király, kinek udvara pazarlás és kéjelgés tekintetében egyáltalán nem maradt hátra a „Napkirályétól”. Angliában azonban hangosabban és bátrabban szólaltak fel az ilyen gádzálkodás ellen, mint Franciaországban és midőn II. Károly a színházi előadásokra adókat akart kivetni és minisztere a javaslatot azzal indokolta, hogy a „színház a királynak egyik fő szórakozása”, az egyik tag közbekiáltott: „A színház, vagy pedig a színésznők?”

I. Györggyel a hannalalta el Anglia trónj, haltí herceg nagyszáretet vitt magával, köségees kamarását, néger rökök elleni harcban el és két öregedő kegyelmannsegge és Schulenberg, kiket később grófi hercegi rangra emelt. A király nagyon szerette Hannovert és csak nehezen távozott onnan. Schulenberg kisasszonyt a valóságban hitelem nem engedték elmenni és midőn Kielmannsegge kisasszony értesült erről az akadályról, azonnal csomagoltatott és minden kövérsége dacára gyorsan elutazott Angliába. Erre már vetélytársnője is elhatározta magát és követte szeretett Györgyét.

I. György Sophie Dorothea, lüneburgi hercegnőt vette feleségül, kinek a nevéhez olyan szerelmi tragédia fűződik, aminő abban a korban gyakori volt.

E régi jó időkben — írja Thackeray — szokásban volt, hogy fiatal nemesek meglátogatták a különböző udvarokat, hogy magas katonai rangokat vásároljanak maguknak a folytonosan hadban álló seregekben. Nagyon sok nemes kalandor járt így egyik udvartól a másikba állást keresni és gyakran nők is megtették ezt a körutazást. Ha az utóbbiak szépek voltak és sikerült megnyerniük az uralkodó tetszését, akkor az udvarnál maradhattak és esetleg kegyencnő is lehetett belőlük. Mint ilyenek gazdag uradalmakat, ékszereket, grófi és hercegi címeket kaptak.

Igy jött Londonba Mademoiselle Querronnilles, egy bájos francia nő, akít a király hercegnővé nevezett ki. Hasonló módon nyert kegyelmet a szép Königsmark Aurora Szász Ágost szemeiben és lett anyjává a híres hősnek: Szász Móríc marsallnak. Így jöttek a bájos nővérek: Maisenbach Erzsébet és Meluzina Hannoverbe, miután a női feltékenny-Párisból elűzte őket és itt kegyencnői lettek a nagyhercegnek.

A szép Königsmark Aurora és a többiek az akkori idők élethű típusai, jellemzői a kor erkölcsének. Brandenburgi nemesi családból származtak, ősapjuk a harmincéves háboruban tüntette ki magát. Aurora idősebb fivére János, nagyon szép férfi és kiváló katona, de emellett korának legnagyobb gazembere is, kikerülte az akasztófát, melyre egy gyilkosság miatt került volna. Öccsével Fülöppel ekkor Londonba menekült. Ez a fiatal fiú, aki gazemberségben nem maradt a bátyja mögött, később egy dragonyos ezred parancsnoka lett. Fiatal korában, mint az udvar apródját, érzékeny szálok fűzték a szép Dorothea

hercegnőhöz, aki később I. György felesége lett. Mikor most összeházaszkodtak, az ifjúkori vonzalom ismét felébredt bennük, de most már nem volt ártatlan érzelem és rettenetes következményekkel járt.

I. György hideg, önző kéjenc volt, s Sophiet csak a viszonyok kényszerítették arra, hogy feleségül menjen hozzá, mint a hercegnőknél rendszerint történni szokott. Nagyon szép volt, élénk, szellemes, de férje durvasága fellázította, hidegsége megölt benne minden nemesebb érzést és megkínzott szívét Königsmark Fülöpnek ajándékozta, dacára hogy e században nem találkozunk nála nagyobb gazemberrel.

Fülöp 1694 július elsején, mikor éjjel a királynő hálószobáját elhagyta, meggyilkoltatta. Kedvese Platen grófnő, aki szerelmében megcsalva érezte magát és gyűlölte királyi vetélytársnőjét, elárulta őt Györgynek, aki elfogató parancsot adott ki Fülöp ellen. Négy férfi várt rá a rendes uton, melyen a hálószobából távozni szokott és mert ellenállást tanusított, agyonütötték. Mikor haldokolva feködt a földön, a megcsalt Platen grófnő szidalmazni kezdte a haldoklót és cipője sarkával az arcába rugott. A holttestet másnap titokban eltemették, a királynőt pedig Ahlden várába zárták, ahol 32 éven keresztül élt mint fogoly.

II. György sem volt rosszabb a szomszédos uralkodóknál és nem nagyon igyekezett magát alávetni az erkölcs törvényeinek. 1705-ben feleségül vette a szép, okos és jószívű Anspachi Karolina hercegnőt, akivel egész haláláig boldog házasságban élt, habár ezalatt számtalan kegyencnőt is tartott. Midőn a királynő halálos ágyán feködt, elviselhetetlen fájdalmaiban is volt még mindig barátságos szava, kedves mosolya a férj számára, kérve őt, hogy halála után ismét megnősüljön. Sirva felelt a király: „Non, non, j'aurai des maitresses.”

Szőrmék, bundák, beszarábiai perzsa-bőrök, nutriettek

és minden más szőrmék, engros árban és detailban is legolcsóbban

Szőrmeértékesítő Társaság, Timișoara

IV. Kossuth Lajos ucca 4.
(Polgári Takarékpénztár épület)

(50)

Mozielőadás
után a

Capitol mozi új

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

(8)

Szives pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

éttermében
vacsorázunk!

BOSZÁK ALBERT

műköszörtüs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 31

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

PERFECTA

DOMBORMŰNYOMDA
CIMKEGYÁR
VÉSNÖKI MŰINTÉZET
BÉLYEGZŐGYÁR
TIMIȘOARA
STR. BŰRSEI
5.

WALTRICH

női és férfi fodrász
Timișoara, Gyárváros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhulám stb. (46)
Nőknek külön bejárat úgy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

Ajándéklónak ne nézze a fogát,

Ajándékon ne törje a fejét...

ilyesmit legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órás és ékszerész
Timișoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse.)

Holló Gyula

kocsigyártó
és autórugó
készítő

Temesvár,
III. ker.
Hattyu u. 42. sz. [46]

Művészifényképfelvételek

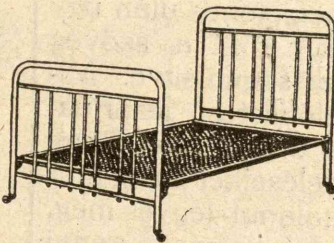
Esküvők és alkalmi társas összejövetelek, nemkülönben speciális gyer-
mekfelvételek a nap bármelyik szakában elsőrangú művészi kivitelben
készülnek: Fotó **BOROS**-nál, Timișoara, II. Andrássy ut 22. (16s)

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31. (34)

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Sodronymatrácok, vas és rézbutorok

valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok,
mosdók, összecusukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fia
R. T., Timișoara Tel.: 3-88

Eladási hely: Gyárváros, Alsó Árok ucca 10.
Ár lap ingyen. Nagy készletek, olcsó árak

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása
"Elvetia" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

IGIENA

fest, mos, tisztít

Tavaszi és nyári
divatcipők

Rácz Ándrásnál

I. Str. Primăriei 8.

Timisoara — Telefon 75

Legszebb ajándék! Gyártja:
**Roth Jenő gyógyszerár-
tárban Timișoara, Mehala**

hajfestő és női fodrász
Timişoara, Belváros, Rezső-utca
Elsőrangú víz és vasdolgálat
Férfi és női manikűr

Hajvágás hölgyek számára is.

Tipografia Union Lugoj
mindennemű könyvnyomdai munkákat, szép kivitelen, elvállal.

vonulnak fel, akik mintegy vámpír csüggnek a férfiak életén és hogy szerelmi tobzódásukban mit művelnek.

Fenti képek megrendelhetők lapunk kiadóhivatala útján, készpénzért, az összeg előzetes beküldése ellenében, tehát NEM utánvét mellett. A pénz beérkezése után a megrendelt és kijelölt képeket a kiadóhivatal 5 napon belül szállítja.